

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)
SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)
SSN Dariusz Świecki

w sprawie J. G. i K. B.

oskarżonych z art. 258 § 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 29 sierpnia 2012 r., inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, wyrażonej w postanowieniu

Sądu Rejonowego w W.

z dnia 15 czerwca 2012r.

postanowił:
na podstawie art. 37 k.p.k. przekazać sprawy oskarżonych J. G. i K. B., połączone do wspólnego rozpoznania postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 15 czerwca 2012r. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

UZASADNIENIE

Wobec usprawiedliwionego stosownymi zaświadczeniami lekarskimi niestawiennictwa J. G. i K. B. na rozprawach Sąd Rejonowy w W. zlecił biegłemu lekarzowi specjalście w zakresie ortopedii i traumatologii zbadanie oskarżonych i opracowanie opinii o ich stanie zdrowia. Po uzyskaniu opinii sąd terytorialnie właściwy, postanowieniami z 15 czerwca 2012 r., połączył do wspólnego rozpoznania sprawę K. B. (V K 334/12) ze sprawą J. G. (V K 215/12) oraz wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa sądu właściwego zasługiwała na uwzględnienie.

Z dwóch opinii biegłego R. H. wynika, że w zawiązku z schorzeniami kończyn dolnych (u J. G. występuje czynne schorzenie prawego stawu kolanowego, a u K. B. toczy się aktywny proces ropny w obrębie lewej stopy) obaj oskarżeni nie są zdolni do brania udziału w rozprawach wymagających długich dojazdów. Zdaniem biegłego, nie występują natomiast przeciwwskazania zdrowotne do udziału oskarżonych w postępowaniu przed sądem mającym siedzibę w miejscu ich zamieszkania, a więc w G.

W tym stanie rzeczy, akceptując utrwalone już w judykaturze zapatrywanie, że w art. 37 k.p.k. chodzi również o sytuacje, gdy stan zdrowia w poważnym stopniu utrudnia oskarżonym dotarcie do sądu właściwego i uczestniczenie w czynnościach procesowych (zob. post. SN z 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, R-OSNKW 2008, poz. 1625), Sąd Najwyższy przychylił się do postulatu sądu miejscowo właściwego i orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.